

SUKUSEURA SLÄKTFÖRENINGEN
WEGELIUS

TIEDOTUSLEHTI 55 INFOBLADET 2014 JOULUKUU

1

Pääkirjoitus: Matti Sippola

Tervehdys Sukulainen,

olemme hallituksessa saaneet aikaan kädessäsi olevan lehden. Tässä on toivottavasti sopivassa suhteessa arvokkaita ja mielenkiintoisia kirjoituksia jo keskuudestamme poistuneista sukulaisista ja toisaalta hauskoja, ajankohtaisia juttuja tämän päivän Wegeliuksista.

Olemme iloisia siitä, että Irja Laamanen on ottanut lehden toimittamisen tehtäväkseen, millä myös säästämme seuramme rahoja.

Lehtien toimittamisen yhteydessä on jäsenistöstä löytynyt ilahduttavaa aktiivisuutta kirjoittaa ja lähettää valokuvia ja muuta aineistoa. Siitä ISO kiitos! Toivottavasti näin jatkuu edelleen.

Lehti viestii myös sitä, että koko ajan suvussamme tapahtuu ja paljon. Koemme seuran hallituksessa ongelmaksi ja huoleksi sen, että tällä hetkellä sukuseurassamme ei ole ketään, joka koordinoitusti kirjaisi tapahtumia, ja mitä kauemmin näin on, sitä työläämpää on päivänä X aloittaa päivitys.

Näin ollen hallitus pyytää sinua kysymään ja vastaamaan haluatko sinä / oletko sinä se, joka kerää ja päivittää sukulaistemme tietoja ja lähivuosina aikaansaa sukukirjastamme "Täydennysosa 2"-julkaisun? Ensimmäisen täydennysosan julkaisemisesta on nyt jo kulunut 11 vuotta.

Seuraava "big bang" on syksyllä 2015 järjestettävä sääntömääräinen sukokokous, minkä pitopaikasta hallitus mielellään ottaa vastaan ehdotuksia.

2015 kokouksessa jälleen osa nykyhallituksesta vaihtuu, jolloin juuri sinulla on mahdollisuus ottaa aktiivinen rooli sukuseuran toiminnan ylläpitämisessä, sen aktivoinnissa ja uusien näkökulmien tuomisessa. Pyydän, että todellakin mietit osallistumistasi hallitustyöskentelyyn!

Uskon, että näinä maailman politiikan uhkien ja kansallisten ongelmien aikana, myös suvulla ja sukulaisilla on merkittävää merkitystä meidän henkilökohtaiseen fyysiseen, henkiseen ja jopa taloudelliseen jaksamiseemme, joten pitäkäämme yhteyttä ja huolta toisistamme.

Haluan vielä toivottaa ja toivoa Sinulle ja läheisillesi rauhallista ja iloista Joulun aikaa ja mielenkiintoista, tervettä ja positiivista uutta vuotta 2015 koko sukuseuran hallituksen tuella.

Matti Sippola
Sukuseuran puheenjohtaja

Hallituksen jäseniä arkiston siivoustalkoissa Tapanilassa elokuussa 2014. Vasemmalla Kristiina Laurila, Matti Sippola, Helena Valvanne-Tommila ja Maria Rysti.

Kuva: Irja Laamanen

Wegeliuksia maailmalla : Emma Hall

Tänä jouluna tulee kuluneeksi yhdeksän vuotta siitä, kun lähdin Bordeaux'n työni kautta viinimessuille. Tämä matka muutti koko tulevaisuuteni: tapasin mieheni Alexin, joka silloin opetteli viininvalmistusta ja heilutteli minulle iloisesti traktoristaan. Kuusi kuukautta tapaamisen jälkeen muutin keskelle viinitarhoja hänen luokseen.

25 -vuotiaana en ollut vielä ehtinyt muuta elämältäni toivoa kuin että saisin ihanan miehen ja lapsia ja että löytäisin mielenkiintoisen työn. Nyt tämä kaikki oli tulossa!

Jokavuotiset kansainväliset viinimessut järjestetään vuorovuosin Bordeaux'ssa ja Hong Kongissa. Vuonna 2005 Bordeaux oli isäntänä, ja olin saanut mielenkiintoista työtä viinialalta maahantuojana. Osallistuin siksi tähän tapahtumaan 2005. Työmatka ei tuonut juuri mitään merkittävää työhön, mutta muutti koko elämäni suunnan.

Minut vihittiin Alexin kanssa sen linnan edustalla, jossa tapasimme ensimmäisen kerran. Muutin Alexin kanssa ranskalaiseen pieneen kylään maaseudulle.

Jätin työni Suomessa. Helsingin keskustasta muutto Bordeaux'n viiniviljelmien keskelle oli ihana muutos eikä se vaikeaa ollut, vaikka olin niin ajatellut.

Suurin muutos oli se, etten ymmärtänyt mitä paikalliset puhuivat. Onneksi en silloin vielä tiennyt kuinka kauan menisi, jotta kaiken ymmärtäisin! Vaikeinta oli jättää perheeni Suomeen ja sanoa hyvästit sille tunteelle, että ymmärrän kielen ja kulttuurin ja osaan tehdä asioita itsenäisesti ilman kenenkään apua.

Soitto tšekäläiseen Kelaan ja omien asioiden puolustaminen, ajanvaraus lääkärille ja vaivalloinen selittäminen, kun en tiennyt miten sanotaan "suonta vetää", työnhakeminen ja itsensä esittely, auton katsastus (en suomeksikaan osaa kaikkia nimiä auton osille!) ja ruokakaupassa oikeiden tuotteiden löytäminen ei ollut ikinä ollut vaikeaa ja nyt oli!!

"Ranskalaisissa taloissa on kylmä talvella", on minun usein kuultu sanovan tšekäläisille. Vastaus yleensä on: "miten voit sanoa noin olethan suomalainen!" Niin no he eivät tiedä, että sisälämpötilat ovat yleensä hyvin eristetyissä taloissa yli 22 celsiusta. Kylmistä taloista tiedän nyt paljon, koska me ostimme kylläkin kauniin sellaisen vuonna 2008. Se tapahtui juuri ennen ensimmäisen poikamme Williamin syntymää.

Talon ensimmäinen osa on rakennettu 1600 -luvulla ja siihen on lisätty monta eri osaa eri aikakausina. Isäpuoleni Pekka Tommila sanoi arkkitehtimaiseen tapansa, että teillä hyvin menee kymmenen vuotta ennenkuin saatte kaiken haluamanne valmiiksi. Olin hyvinkin ärtynyt tästä kommentista. Totesin että ei ikinä, en tule odottamaan niin pitkään! Nyt kuuden vuoden jälkeen me olemme saaneet aikaan todella paljon, mutta Pekka tiesi mistä puhui, meidän talomme ei ole vielä ikinä ihan valmis.

Meillä on nyt toinenkin ihana poika, Jacob, joka syntyi 2010. Olen ollut molempien kanssa paljon kotona, johtuen urani katkonaisuudesta. Olen siitä kiitollinenkin. Nyt he ovat keskellä parhainta ja vaikeinta kielikylpyä; minä puhun heille kahden kesken suomea, kotona perheen keskuudessa puhumme englantia ja koulussa puhutaan ranskaa. Tasapainoilu näiden kolmen kielen välillä on aika väsyttävää. Toivon, että he pitävät tulevaisuudessa taitoaan rikkautena. Ranskassa koulu aloitetaan jo kolmevuotiaana. Isommalla on jo kolme vuotta takana ja pienempi käy koulua ensimmäistä vuottaan.

Automatkamme on yhtä kaunis melkein joka päivä. Heidän pieni koulunsa sijaitsee Saint Emilionin-kylässä. Siellä tuotetaan maailman parhaimpia viinejä ja kylä on Unescon suojeluskohde. Upeat viinitarhat, vanhat historialliset talot ja meidän pojat Reima-takeissaan on upea kokonaisuus!

Alex on syntyjään englantilainen. Hänen suunnitelmana oli ostaa viinitila, mutta perustikin kaksi toisenlaista yritystä. Ensimmäisessä (Vineyard Intelligence) hän toimii konsulttina viinitiloja ostaville ja toisessa (Bespoke Bordeaux) hän järjestää yksityisiä viinimatkoja. Entisenä pankkiirina ja rekrytoijana ja nykyisenä viiniasiantuntijana hänet pyydettiin opettamaan Bordeaux CIVB viinikouluun, jossa hän luennoi alueen viineistä ulkomaisille viinialan-yrityksille sekä lehdistölle.

Oma urani on ollut aika erilainen mitä kuvittelin sisältäen sekä positiivisia että negatiivisia kokemuksia. Mieluisin työ oli markkinointiasistenttina puutaloyrityksessä. Viihdyin muutaman vuoden, kunnes tulin raskaaksi. Koska täällä äitiysloma on vain kolme kuukautta, päätin jäädä kotiin. Viimeisin työni oli viinitilalla vientiasistenttina. Sain olla ulkomaille yhteydessä joka päivä ja se oli ihanaa! Olen vihdoin perustanut oman yrityksen, La Panterie Bed & Breakfast (´mainos sivulla 11´). Vuokraamme talomme yhteydessä olevaa siipirakennusta matkailijoille. Toivon, että tuleva kesä tulee olemaan kiireinen!

Jokaisen hyvän ruoan ja viinin-rakastajan pitäisi kerran elämässään käydä Bordeaux'ssa. Olen valmistautunut auttamaan kaikkia, jotka talossamme yöpyvät, alkaen tuoreista croissanteista ja omatekoisista hilloista suosi-
tuksiin siitä millä viinitiloilla kannattaa käydä ja mitä muuta tällä kauniilla alueella voi tehdä.

Tässä minun, Wegelius suvun jäsenen, tähänastinen elämän tarinani. Vaarini Niilo Valvanne, jonka kautta tähän suureen perheeseen kuulun, oli kanssani ja hoiti minua päivittäin vuoden verran kun olin vielä vauva. En häntä koskaan oppinut tuntemaan, mutta jotenkin muistan hänen läsnäolonsa. Nyt ajattelen häntä usein. Toivon, että poikani oppivat suomea niin hyvin, että voivat ymmärtää sukumme historiaa ja omia suomalaisia juuriaan.

Kirjoittaja: Emma Hall on Helena Valvanne-Tommilan tytär.

Kuvassa oikealla on Jacob, joka on luokkansa kanssa sadonkorjuussa keräämässä viinirypäleitä yhdellä Saint Emilionin parhaimmista viinitiloista.

Emman sähköposti : m_emmal@hotmail.com
Yrityksistämme tietoa sivuilla :
<https://www.facebook.com/lapanneterie>
<http://www.bedandbreakfast.com/france-espiet-lapanneteriebb-details.html>
www.vineyardintelligence.com;
www.bespokebordeaux.com

Kuvassa vasemmalta oikealle : Alexander sylissä William, Emma sylissä Jacob, Helena Valvanne-Tommila ja Veera Tommila.

Elämää Odilammella: Katri Wegelius

Kun huhtikuussa 2006 muutimme Pohjois-Espooseen Odilammen kotiimme, lapset olivat vielä pieniä. Salla täytti 7 vuotta aloittaen syksyllä ensimmäisen luokan Kalajärven koulussa ja 4-vuotias Lassi oppi juuri sanomaan ärrän ja pääsi paikalliseen ryhmäperhepäivähoitoon. Uudessa kodissamme, vanhassa rintamamiestalossa, oli edellisten asukkaiden jäljiltä muutama vuosi aikaisemmin remontoituiden lastenhuoneet, joihin jälkikasvumme oivasti kotiutuivat.

Melkein kaikki muu talossa olikin sitten remontoitava. Lähes kaikesta remontista on mieheni Mika suoritunut ihan itse vapaa-aikanaan. Minun osuuteni on ollut auttaa missä voin ja pyörittää kodin arkea remontin ja töiden ympärillä. Niinpä vuodet Odilammella ovat kuluneet ripeästi, kun puuhaa on riittänyt sekä talossa että puutarhassa.

Pahimpaan remonttikaaokseen liittyy muistelmakuvaus siviilielämäkokemuksesta remontin keskeltä joulukuussa 2006: *Kannoin kellarista ompelukonetta kiiveten samalla portaikossa piikkauskoneen, mattoliimojen, kosteusuoja-aineiden ja koolauspuiden yli. Sitten kiipesin kiuvaan, saunanoven, lankkujen ja tv-tason yli päästäkseni "kodinhoitohuoneeseen" pesemään pyykkiä pesuaineella, jossa oli puolet seinästä irronnutta laastia, ja jouduin ottamaan tukea seinästä ja muuttolaatikoista ripustaak-*

Perhekuva vuodelta 2010

seni pyykkiä kuivumaan kokolattiamattorullan päällä keikkuaan kuivaustelineeseen.

Tästä suoriuduttuani pääsin vihdoin suihkuun valottamaan ja kylmään kylpyhuoneeseemme, jonka paljaaksi kaavitut tiiliseinät olivat "kauniisti" rullamuovilla verhoillut.

Kyllä rintamamiestaloelämä on yhtä seikkailua ja koko perheen yhteinen mukava harrastus! ☺

Remonttiprojektien jälkeen ja välissä on tekemistä riittänyt pihamaallakin. Vietän kaikki mahdolliset vapaahetket keväästä syksyyn puutarhassa kissojemme kanssa sormet ja varpaat mullassa. Jonain vuonna saadaan toivottavasti vihdoinkin perustettua se kauan kaivattu kasvimaakin.

Kodin ja puutarhan ulkopuolella harrastan Salla-tyttäreni kanssa Islanninhevosi ratsastelua sekä kotikylillä kuntoilumuotoina pilatesta ja kahvakuulailua. Lasten harrastukset voinee myös laskea osittain omikseen – sen verran runsaasti ne työllistävät vanhempiakin kauskausten ja kaikenlaisten varainhankintajärjestelyjen myötä. 15-vuotias Salla pelaa aktiivisesti jalkapalloa Pohjois-Espoon Ponnen ja Nurmijärven jalkapalloseuran yhteisjoukkueessa, joka tämän kauden on kirinyt aluesarjan kovassa joukossa. Lisäksi Salla käy Espoon kuvataidekoulun työpajassa ja haaveilee pääsystä kuvataidelukioon sekä mopokortin suorittamisesta. 12-vuotias Lassi pelaa koripalloa Vantaan Pussihukissa, käy rumputunneilla ja soittaa koskettimia paikallisessa bändissä. Tämän kaiken lisäksi Lassi seikkailee monenlaisissa partiotapahtumissa Niiperin Nuolihaukat-lippukunnassa.

Kodin ja harrastusten lisäksi kuuluu arkipäiviini työelämä Helsingin yliopistossa, jossa koordinoin neurotieteen tohtoriohjelmaa ja kansainvälistä maisteriohjelmaa.

Hyvää loppuvuotta sukulaisille toivottaen,
Katri Wegelius, PhD, Coordinator
Doctoral Programme Brain & Mind (B&M)
Master's Degree Programme in Neuroscience (MNEURO)

katri.wegelius@helsinki.fi

Lydia Wegelius Venäjällä

Ajat olivat 1900-luvun alussa tiukat. Monet lähteet paljastavat, että oli havaittavissa asenteiden kiristymistä. Sen sai tuntea viipurilainen opettaja Lydia Wegeliuskin, kun oli ystäviensä kanssa Venäjän Karjalassa. Nuorista tehtiin syyllisiä ja heidät vangittiin. Tapauksen selvittelyyn osallistuivat viranomaiset sekä Suomessa että Venäjällä.

Tiedot Lydia Wegeliuksen tapauksesta perustuvat Helsingin yliopiston kirjaston digiarkiston lehtiartikkeleihin. Artikkeleita julkaistiin lukuisissa vuoden 1909 sanomalehdissä eri puolilla Suomea.

Henkilöt, joista tässä jäljempänä kirjoitan löytyvät Wegelius -sukukirjan taulusta 1:55 .

Tapauksesta kirjoitti aivan aluksi [1.9.1909 Työläinen no 98](#).

[3.9.1909 Wiipuri -lehti arveli](#) neiti Wegeliuksen toimista seuraavaa: "Otaksutaan, että neiti Wegelius on järjestämällä jotain hartaushetkeä vetänyt puoleensa venäläisen papiston huomion. Neiti Wegeliuksen tiedetään olevan harras metodisti".

Lydia Wegeliuksen omaiset olivat saaneet häneltä keski- viikkoamuna postikortin ja torstaiaamuna kirjeen, josta kävi selville, että kotiin Jyväskylään oli lähtenyt kaikkiaan neljä kirjettä. Vain yksi postikortti oli tullut perille. Sitten 27. elokuuta päivätyssä kirjeessä neiti Wegelius ilmoitti, että juuri tuona päivänä odotettiin kuvernöörin saapumista tutkintaa pitämään.

Lydia Wegelius oli saanut olla vankilassa suomalaisen aatetoverinsa ja erään nuoren puolalaisen tytön kanssa samassa huoneessa. Hän mainitsi kirjeessään, että kohtelu vankilassa oli varsin tyydyttävää. Toisesta naistoverista ja saarnaaja Lattusta hän ei tiennyt sillä hetkellä mitään. Saarnaaja Lattu oli pitänyt hengellisiä puheita ja naiset olivat laulaneet hengellisiä lauluja. Saarnaaja Lattu oli matkustellut ennenkin Venäjän Karjalassa. Matkoillaan saarnaaja oli joskus aiemminkin pitänyt hengellisiä puheita ja laulanut hengellisiä lauluja.

Vanhemmat huolestuvat kirjeen luettuaan. [Lehdissä myös kyseltiin syytä vangitsemiseen](#).

Neiti Wegeliuksen isä lehtori Wilhelm Wegelius lähti Helsinkiin aikomuksenaan kääntyä prokuraattorin puo-

leen. Hän jätti prokuraattorille anomuksen: "Koska minä Arkangelista viime elokuun 27. päivätyssä kirjeessä tyttäreltäni, Viipurin kaupungin kansakoulun opettajattarelta, Lydia Wegeliukselta, olen saanut tietooni, että hän, joka matkatoveriansa seurassa viime heinäkuun 24 päivänä lähti Venäjän Karjalaan (Aunuksen kuvernementtiin), on sieltä seuralaisineen kuljetettu Arkangelin kaupunkiin, minne tulo tapahtui elokuun 25. päivänä. Heidät on siellä naispuolisen seuralaisen kanssa teljetty".

Lehdessä otettiin matkaan kantaa: "Tämä liikuttava kirje puhuu varoittavaa kieltä kaikille niille, jotka kevytmielisesti lähtevät vieraasta maasta onneaan etsimään. Sen luulisi edes jonkin verran jäähdyttävän muodissa olevaan "Amerikan kuumetta" ja antavan vakavaa ajattelamisen aihetta itse kullekin".

Prokuraattori otti sitten yhteyttä kirjeitse kenraalikuvernööriin: "Minulle lähettämässään kirjelmässä on seminarin lehtori Wilhelm Wegelius ilmoittanut, että hänen tyttärensä, Viipurin kaupungissa asuva kansakoulunopettaja Lydia Wegelius, joka viimekuluneen heinäkuun 24 päivänä oli matkustanut Aunuksen kuvernementtiin Venäjän Karjalasta, on siellä erinäisten seuralaistensa kera vangittu sekä suljettu Arkangelin kaupunkiin, minne tulo tapahtui viime elokuun 25. päivänä sekä että häntä edelleen ankarasti vartioituna pidetään vangittuna sanotussa kaupungissa ilman, että tähän asti on saatu ilmoitusta vangitsemisen syistä ja on lehtori Wegelius sen vuoksi anonut prokuraattoriviraston toimenpidettä, jotta hänen tyttärensä laskettaisiin vapaaksi tai ainakin kuljetettaisiin Suomeen".

Kuva: Lydia Wegelius (kuva saatu Päivikki Helskeeltä)

"Tämän johdosta ja koska varmuutta toistaiseksi ei ole voitu saada siitä, onko mainittu vangitseminen perustunut sellaisiin seikkoihin, että sitä voidaan pitää oikeutettuna sen henkilökohtaisen oikeussuojan kannalta katsottuna, jota Suomen kansalaisen yleisten perusteiden mukaan on saatava nauttia Suomen ulkopuolellakin, on prokuraattorivirasto, jolla ei ole oikeutta ryhtyä suoraan kirjeenvaihtoon asianomaisten keisarikunnan viranomaisten kanssa, katsonut velvollisuudekseen saattaa yllämainitun kirjelmän sisällön Teidän Ylhäisyyttenne tietoon sekä pyytää samalla Teidän Ylhäisyyttänne suosiollisesti ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, joitten kautta luotettava selvitys saataisiin kansankoulunopettajatar Wegeliuksen vangitsemisen syistä sekä hänelle tarjottaisiin kaikki se avustus hänen oikeutensa suojaamiseksi, mitä voi olla asianhaarain aiheuttama". Kirjoittaa [07.09.1909 Suomalainen Kansa no 205](#).

Viime lauantaina kävi Viipurin kaupungin kansakoulun tarkastaja, herra Peltovuo läänin kuvernöörin luona pyytämässä, että kuvernööri ottaisi tiedustellakseen Arkangelin läänin kuvernööriltä, mistä syystä kansakoulunopettajatar, neiti Wegelius on siellä pidätettynä, selittäen samalla, millainen henkilö neiti Wegelius on luonteeltaan ja harrastuksiltaan. Vapaaherra von Troil suostui pyyntöön ja lähetti samana päivänä Arkangelin kuvernöörille

sähkösanoman, jossa selitettiin kuka vangittu on, millaiseksi henkilöksi hänet tunnetaan, ja pyydettiin tietoa mistä syystä neiti Wegelius on vangittuna, ja mitä hänelle aiotaan tehdä. [11.09.1909 Lappeenranta no 103](#)

[11.09. Wiipurin Sanomat no 105](#) kertoo, että kuvernööri von Troil oli Arkangelin kuvernöörin sähkösanoman johdosta tiedustellut sähköiteitse Pietarista, poliisidepartementistä syytettynä olevan Lydia Wegeliuksen rikoksen laadusta.

Vastaus tiedusteluun saapui ja useissa lehdissä kerrottiin, että neiti Wegelius on vangittu "osallisuudesta suursuomalaiseen kiihotustyöhön" ja että hänen asiansa on jätetty Venäjän poliisidepartementtiin tutkittavaksi. Tämän johdosta lähetti kuvernööri von Troil sähkösanoman poliisidepartementtiin, kysyen mitä tämä aikoo tehdä.

Lehden mukaan oli luultavaa, että Neiti Wegelius lähetettäisiin vanginkyydillä Pietariin poliisidepartementin tutkittavaksi. Mikä tuomio häntä siellä odottaisi, oli luonnollisesti tietymätöntä.

Suomalaiselta taholta ei asiaan voitu vaikuttaa, koskapa venäläiset viranomaiset syyttivät neiti Wegeliusta rikoksesta, josta hänen täytyi vastata Venäjällä.

Wilhelm Wegelius perheensä kera

**Kaarlo Wilhelm, Aarne Johannes, Lydia, Yrjö Antero, Adolf, Uuno Johannes ja Ilmari (ylärivi oikealta)
Anna Elina ja Wilhelm Wegelius, Aili Elisabet, Hanna Stenbäck (keskirivi oikealta)**

Suomen viranomaisten toimenpiteillä ei lehtien mukaan voinut olla odotettavana mitään menestystä. Neiti Wegelius asetettiin syytteeseen venäläisen tuomioistuimen edessä. Venäjän Karjalassa on julistettu kuulutus, minkä mukaan jokainen valtiollista kiihotustyötä harjoittava henkilö on heti vangittava ja asetettava syytteeseen. Venäjän viranomaiset arvelevat ettei neiti Wegelius ole voinut olla tietämättä tästä. [13.09.1909 Raivaaja no 102](#)

Pekka Lattu, metodistiseminaarioppilas Uki Kuhalainen ja neiti Impi Urpelainen olivat joutuneet saman kohtalon armoille, kun olivat yhdessä levittäneet metodistioppia.

Lehtori Wegelius tiedusteli sähköiteitse Arkangelin kuvernööriltä tyttärensä kohtaloa, johon kuvernööri vastasi. "Tyttärenne vapauttaminen riippuu poliisidepartementistä" kertoo [15.09.1909 Käkisalmen Sanomat no 106](#).

[16.09.1909 Kansan Tahto no 212](#) kertoi, että neiti Wegelius oli päästetty vapaaksi. Viipurin läänin kuvernöörille saapui sähkösanoma Pietarin poliisidepartementin päälliköltä jossa ilmoitettiin, että poliisidepartementti oli vaatinut Arkangelin kuvernöörin laskemaan neiti Wegeliuksen heti vapaaksi.

Lydia Wegeliuksen tovereista opettaja Latusta, neiti Urpelaisesta eikä herra Kuhalaisesta mainita sanaakaan poliisidepartementin päällikön sähkösanomassa, mutta otaksuttiin, että heidätkin oli päästetty vapaaksi.

Vapauduttuaan Lydia Wegelius saapui Viipuriin, josta jatkoi seuraavana matkaansa vanhempiensa luo. Hän oli iloisella ja rauhallisella mielellä eikä hänen terveytensä näyttänyt kärsineen vankeudesta kirjoitetaan lehdessä ([23.09.1909 Raja-Karjala no 107](#))

Vankeudestaan neiti Wegelius kertoi pääasiassa samaa, mitä aikaisemmin on hänen lähettämästään kirjeestä käynyt ilmi. Ylipäättänsä ei se ole ollut niin vaikeaa kuin täällä oli kuviteltu. Niinpä Lydia Wegelius ryhtyi lokakuun 1. päivänä 1909 taas toimeensa Viipurissa.

Kirjoittaja: Irja Laamanen

Martin Wegelius, Suomen musiikkikoulutuksen innovaattori: osa II

I osa julkaistiin numerossa 54 marraskuussa 2013 Martin Wegeliuksen visiossa musiikkiopisto oli moderni oppilaitos, joka välitti eurooppalaista musiikkitraditiota pohjan perille.

Työuransa alkuun Martin Wegelius teki laajan ulkomaanmatkan tutustuen Keski-Euroopan konservatorioihin. Wegelius halusi opettajiksi kansainvälisiä huippuja. Maineikkain kiinnitys oli italialainen Ferruccio Busoni, Franz Lisztin oppilas ja kansainvälisen tason pianovirtuosi. Busoni viihtyi Helsingissä kaksi vuotta siitä huolimatta, että hänen luokkansa koostui pitkälti opintojensa alkuvaiheessa olleista perhetyöistä.

Sanat sinkoilivat nuottien ohella. Siitä esimerkkinä tämä: Wegeliuksen jälkeen tuntia pitämään tuli Busoni. Wegelius huudahti: *"Sie sind ja der Meister der Pünktlichkeit"* (Tepä olette täsmällisyyden mestari) – johon Busoni: *"Und Sie ein Meister der Kontrapünktlichkeit!"* Wegelius kun oli paitsi musiikin teorian, säveltapailun ja historian, myös kontrapunktin opettaja.

Martin Wegelius teki huomattavan päivätyön myös sävellyksen opettajana. Hänen oppilaitaan olivat Sibelius, Järnefelt, Melartin, Palmgren ja Kuula.

Wegelius sävelsi Sibeliuksen kanssa vuonna 1888 suuren menestyksen saaneen "Näcken" opiston illan-viettoon. Sibeliuksen lahjat tulivat ilmi. Hän ei taustaltaan ruotsinkielisenä täysin allekirjoittanut Sibeliuksen suomenmielistä ja -kielistä missiota ja sävelkieltä. Sibeliuksen ja Robert Kajanuksen alettua kulkea samaan suuntaan Wegelius jäi loitommaksi. Hänen välinsä Sibeliuksen viilenivät. Syy tähän selviää jäljempänä.

Matineoissa oppilaiden veri punnittiin. Historioitsija jatkaa: *"Sattui tuonkaltainen tapaus. Oli menossa näyte Ruotsalaisen Normaalityön juhlasalissa. Esiintyjä sattui saamaan pahoinvointikohtauksen, kun hänen vuoronsa tuli laulaa. Martin Wegeliuksen katse kulki penkkirivejä pitkin, ja sen katseen edessä moni vapisi. "Maikki käy esiin" kuului lyhyt määräys, ja jo kohosi paikaltaan hento ja raikas neitokainen. Tuskin kukaan tiesi hänen sukunimeään. Hän oli ollut oppilaana vasta muutaman kuu-kauden. Eikä hän ennättänyt edes kalveta, kun oli jo lavalla ja valloitti yleisönsä. Kyseessä oli Maikki Pakarinen, sittemmin ihailtu laulajattaremme Maikki Järnefelt-Palmgren. "Nyt saan taas olla rauhassa" sanoi Martin Wegelius tämän jälkeen istuessaan lepäämään kesku-temme viimeisille penkkiriveille, sillä seuraavana on Kaarlo Ekman, ja se poika ei edes tiedä, mitä hermot ovat."* Tällainen oli musiikkiopiston johtajan arkipäivä.

Wegeliuksen ohella pääkaupungin musiikin voimamies oli Robert Kajanus. Nämä luonteeltaan dominoivat henkilöt eivät näyttäneet sopivan samaan kaupunkiin.

Yliopistoissa opiskellut Wegelius vaati muusikoilta laaja-alaista yleissivistystä, kun taas soittamista opiskellut Kajanus korosti pelkän soittotaidon merkitystä. Tämä kah-tiajako on voimissaan edelleen näinä päivinä, jolloin maamme orkesterien soittajanpaikat ratkaistaan pelkän soittotaidon perusteella, ja Sibelius-Akatemian koulu-tukseen liittyvä pedagoginen keskustelu lainehtii ajoittain vilkkaana.

Martinin ohella tärkeässä roolissa musiikkiopistossa oli toinen Wegelius, hänen serkkunsa, Suomen pankin joh-tokunnan puheenjohtaja, sittemmin Snellmanin tapaan Senaatin valtiovain toimituskunnan päällikkö Theodor Wegelius. Hän toimi opiston johtokunnan jäse-nenä ja taloudenhoitajana parinkymmenen vuoden ajan Leonard Borgströmin jälkeen ja onnistui luotsaamaan opiston läpi talousvaikeuksien 1890-luvun alkupuolella. Wegeliuksen suku on siten ollut tärkeässä asemassa Suomen musiikkikoulutuksen alkuvaiheen käynnistäjänä ja tukijana. Martin Wegeliuksen työ opiston johtajana päättyi hänen poismenoonsa 1906.

Muutosvuosikymmenet

Martin Wegeliuksen haasteet olivat erilaiset, kun koulu-tuksen infrastruktuuri oli vielä lapsenkengissä. Suomi oli heräämässä kansalliseen tietoisuuteen. 1860- luvun lopun suurten nälkävuosien jälkeen ilmassa oli vahvaa optimismia. Nälänhätä sysäsi liikkeelle vahvan teknolog-is- tieteellisen kehityksen, jossa tuotantoa lähdettiin lisäämään markkinatalouden pelisäännöillä. Elinkeinova-paus säädettiin 1879. Kulkuväyliä rakennettiin; 1870 pääsi junalla Pietariin, 1880 Pohjanmaalle, ja rata Kouvo-lasta Kuopioon avattiin 1889. Teollistuminen ja uudet kulkuväylät nostivat puun ja maan hintaa. Ne johtivat maaseudun vaurastumiseen ja suomenkielen nousun sivistyskieleksi ja suomenkielisen koulutuskysynnän kasvuun.

Kaupunkien keskiluokka ja porvaristo laajeni. Helsingin musiikkielämä ei ollut vielä kovin vahvoissa kantimissa, vaikka säännöllisen meritalviliikenteen alkaminen Suo-men ja ulkomaiden välillä 1870-luvun lopulla vaikutti piristävästi konserttitarjontaan. Helsingillä oli ja on erin-omainen sijainti Tukholman ja Pietarin puolivälissä. Hel-singissä oli asukkaita 1880 kymmenesosa nykyisestä. Yli puolet Martin Wegeliuksen tapaan ruotsinkielisiä.

Yhtymäkohtia aiempiin tapahtumiin löytyy viimeisten vuosikymmenten Suomesta. Muutostrendit olivat voi-makkaita. Usko tulevaan vahvistui laman jälkeen, kansa-laisten varallisuus oli kasvussa, innovaatiot kukoistivat, sponsorirahaa liikkui ja bisnes oli hyvässä huudossa. Leo-nard Borgström lahjoitti 1880-luvun lopulla ja 1900-luvun

alussa musiikkiopistolle eri yhteyksissä yli 200.000 mk eli nykyrahassa reilut miljoona euroa. Hänen veljensä Au-gust Borgström lahjoitti myös 200.000 mk, molemmat varmaan myös Martin Wegeliuksen vaikutuksesta. Näitä henkilökohtaisia lahjoituksia ei ole Sibelius-Akatemian kohdalla edelleenkään ylitetty. Sibelius-Akatemia sai vuosina 2009-2010 uuteen yliopistostatukseen liittyen yksityisiä lahjoituksia eri tahoilta yhteensä kaksi miljoonaa euroa (miljoonan Erkon säätiöltä, satavuotinen pe-rinne elää!).

1890-luvun talousvaikeuksille löytyy vastaavuus 1970-luvulta, jolloin talousongelmat veivät Sibelius-Akatemian 1980 eräiden muiden korkeakoulujen tavoin valtion sy-liin. Snellmanin leivän ja musiikin asettaminen vastakoh-dikseen nousi viime vuosikymmenellä esiin julkisuudessa Musiikkitaloa ja sosiaalimenoja verrattaessa. Kumpana-kin aikakautena ne opiskelijat, jotka halusivat ”seurata aikaansa”, valitsivat liiketoimintaosaamiseen johtavan koulutuksen. Wegeliuksen aikana vuotoa oli muun mu-assa teologisesta tiedekunnasta kaupalliselle alalle. Sää-tyjakoon perustuva virkamieskoulutus oli loppumassa. Toisaalta suomalaisuus ja toisaalta kansainvälistyminen leimaavat vahvasti molempia aikakausia. Emmy Achtén perustama Suomalainen ooppera koki lyhyen menestys-kauden 1870-luvulla. Suomalaisen oopperan uusi tulemi-nen tapahtui Joonas Kokkosen, Aulis Sallisen ynnä mui-den säveltäjien toimesta 1900- luvun lopulla. Ulkomaisia opettajia oli ja on niin musiikkiopistossa kuin musiik-kiyliopistossakin. Senaatin 1878 asettaman toimikunnan toimeksianto ”kuvaavien taiteiden ja musiikin oppilaitok-sen” perustamisesta toteutui , kun Kuvataideakatemia ja Sibelius-Akatemia liittyivät vuoden 2013 alussa perustet-tuun Taideyliopistoon.

Organisaatio kantaa perustajansa ideoita ja tahtotilaa vielä kauan sen jälkeen, kun tämä on jo siirtynyt manan majoille. Tämä pitää paikkansa pitkälti myös Sibelius-Akatemiaan. Martin Wegeliuksen elämäntyö on kantanut pitkälle. Helsingin musiikki-opistosta tuli Helsingin kon-servatorio vuonna 1924 ja Sibelius-Akatemian nimeä kantava yksityinen korkeakoulu vuonna 1939.

Wegeliuksen visio konservatoriolaitoksesta on toteutu-nut sotien jälkeen. Se on johtanut yli sadan musiikkioppi-laitoksen perustamiseen. Martin Wegeliuksen v. 1884 perustama alkeiskoulu, sittemmin Sibelius-Akatemian nuorisokoulutus, on herättänyt laajalti kansainvälistä kiinnostusta. Martin Wegeliuksen visionäärinen ja inno-vatiivinen perinne jatkuu.

Kirjoittaja : Seppo Suihko

Lähteet: Arvi Karvonen: Sibeliush-Akatemia 75 vuotta
 -Fabian Dahlström: Sibeliush-Akatemia 1882 - 1982
 -Reijo Pajamo: Musiikkiopistosta musiikkiyliopistoksi. Sibeliush-Akatemia 125 vuotta
 -Tuula Kotilainen: Portaat Parnassolle. Nuorisokoulutusta Sibeliush-Akatemiassa 125 vuotta
 -Knapas/Forsgård (toim.): Suomen kulttuurihistoria.

Suvulta suvulle

Elisa Rysti valmistui filosofian maisteriksi 18.6.2014 biologian koulutusohjelmasta Helsingin yliopistosta. Elisa on Ville Wegeliuksen tyttären Maria Rystin tytär.

In memoriam :

Väinö Vuorjoki 1939-2014

Isämme, eversti Väinö Vuorjoki kuoli 74-vuotiaana 16. toukokuuta Hyrylässä pitkäaikaiseen vakavaan sairauteen. Hän oli syntynyt Helsingissä 2. lokakuuta 1939 (talu 54:19).

Väinö Vuorjoki kirjoitti ylioppilaaksi Helsingin Apollon yhteiskoulusta 1959, jonka jälkeen kutsumus johdatti hänet Sotakorkeakouluun. Upseerin ura oli Väinölle tärkeä osa elämää ja elämäntapa, joka vei hänet työvuosina usealle paikkakunnalle perheensä kanssa. Hän perehtyi työhönsä antaumuksella ja korkealla moraalilla ja oli pidetty työtoveri ja esimies. Hän ehti tutustua komentoaja-aikoinaan koko rykmenttiin, ja hänet saattoi tavata alokkaiden harjoituksissa ryömimässä varusmiesten rinnalla. Työtehtävissä ja siviilissä hän oli tarkka ja vastuuntuntoinen. Vuosien 1976–77 aikana hän toimi YK-tehtävissä Kyproksella missä perhe oli mukana. Tästä vuodesta tuli Väinölle hyvin tärkeä jonka aikana hän solmi pitkäaikaisia ystävyyssuhteita unohtamatta Suomessa olevia ystäviään, joihin piti säännöllisesti yhteyttä. Väinö oli erittäin seurallinen ihminen. Hän tutustui helposti työtovereihinsa, naapureihinsa ja lomamatkojen kanssamatkustajiin. Hänelle oli luontevaa sopeutua uusiin paikkakuntiin ja siellä toimiviin ihmisiin. Lapset pitivät Väinöstä, ja hän piti lapsista. Omat lapset, lasten serkut ja pihan lapset nauttivat Väinön hauskoista ideoista ja leikeistä. Hänen kanssaan naurettiin pelipöydän äärellä tai järven rannalla, kun hän oli heittänyt muksuja vaat-

teet päällä veteen. Parilla talvilomalla hän kutsui lapsiansa serkut lomalle Tikkakoskelle. Kaikki Suomessa asuvat tulivat ja hauskaa oli. Hän jaksoi hoitaa vielä eläkeiässä sairaana ollessaan lastenlapsiaan.

Vapaa-ajalla Väinö oli aktiivinen ja hoiti kuntoaan lenkkeillen ja hiihtäen. Hän oli mukana yhdistystoiminnassa alkaen teinikunnasta päätyen maanpuolustusjärjestöihin ja Wegelius sekä Vihma -sukuseurojen hallitustoimintaan. Muun toiminnan vastapainoksi hän luki paljon ja kirjahyllyihin kerääntyi runsaasti dekkareita, elämäkertoja ja ammattikirjallisuutta. Väinö nautti hyvää ruuasta ja kutsui säännöllisesti ystäviään ja lapsiaan perheineen luokseen syömään. Sosiaalisena ihmisenä Väinö veti puoleensa muitakin aktiivisia ja huumorintajuisia ihmisiä. Yhdessä he keksivät erilaisia teemoja tapaamisilleen joissa he kokeilivat muun muassa uusia ruokaohjeita ja nauttivat yhdessäolosta. Joskus mukavan ruokailun päätteeksi Väinö saattoi nauttia yhden sikarin konjakkilasian kanssa. Herrasmiehenä Väinö piti kumppaneitaan arvokkaasti lähellään.

Väinö sairastui eläkkeelle päästyään syöpään, jota sairasti yli 20 vuotta. Lopulta syövät veivät voiton elämämyönteisestä miehestä. Hänellä oli ajoittain huonoja aikoja tautiensa kanssa, mutta koskaan hän ei niistä valittanut. Hän katsoi aina tulevaisuuteen ja suunnitteli uusia elämyksiä. Hän eli aktiivista ja runsasta elämää viimeiseen kuukauteen asti.

Väinö Vuorjoki ja lapsenlapset

Kirjoittajat: Saara Vuorjoki, Sanna Liukkonen ja Risto Vuorjoki

Sukuseuran kotisivut on uudistettu

Löydät sukuseuran kotisivut nyt osoitteesta <http://wegelius.net>. Vanha sivut jouduttiin poistamaan käytöstä, kun Suomen Sukututkimusseura luopui palvelintilan tarjoamisesta sukuseuroille. Uudet sivut toteutti Kotisivukoneen Avaimet Käteen -palvelu. Sivujen ulkoasu on uudistunut. Vähitellen uudistamme ja lisäämme myös sisältöä. Jokainen sukuseuran jäsen on tervetullut osallistumaan sisällöntuotantoon. Otamme mielellämme vastaan sukuun liittyvää tietoa ja lisäämme jäsenistöön liittyviä linkkejä. Jos sinulla on omat kotisivut tai pidät vaikkapa blogia, ilmoita osoite, niin linkitämme sinut sivuillemme. Ota meihin yhteys sähköpostitse suku.wegelius@netti.fi.

Kirjoittaja: Kristiina Laurila

Wegelius sukuhaaran jäljille

Olen aina ollut tietoinen isovanhemmistani. Kun mennään isovanhempien isovanhempiin sukulaisten määrä kasvaa ja tietämys vähenee ja merkittävästä osasta puuttuu tietoja.

Sattumalta tuli ystäväni Maj-Britt Wegeliuksen kanssa aamuisella työmatkalla puhetta suvusta. Olin tutkinut isältäni saamaani kirkonkirjan otetta. Siinä isäni isoäidin nimenä oli Anna Kaaprielintytär Vigelius. Tiesin isoäitini olleen kotoisin Tohmajärveltä, mutta muutoin en tiennyt isoäitini vanhemmista. Maj-Britt kertoi miehensä Keijon olevan myös Tohmajärveltä kotoisin. Niinpä eräänä päivänä Maj-Britt sujautti minulle kopiot muutamasta Wegelius-sukukirjan sivusta. Sieltähän löytyivät nimet oikein kirjoitettuna ja syntymä- ja kuolinajat täsmäsivät, ja yliopiston kirjastosta löytyi sitten kokonainen sukukirja.

Pian sain yhteyden Ville Wegeliukseen, joka kertoi koavansa tietoja suvun siihen asti tutkimattomasta Karjala-haarasta. Lupauduin selvittämään oman sukuni taustoja sukukirjan lisäosaa varten, kun Ville Wegelius vieraili kirjasta valmistellessaan kotonamme. Oli mukava tavata aiemmin tuntematon suvun edustaja.

Isäni oli 45-vuotias, kun synnyin. Olin hänen toinen lapsensa. Isäni oli sosiaalinen ja aikaansaava ja sotaveteraani. Hänellä oli aina uusia ideoita ja ajatuksia. Kuitenkaan ei suvusta eikä sen menneisyydestä juuri puhuttu. Hänen aiemmista elämänavaihteistaan ja merillä olosta sain haastatteluvideon aineistoa. Isäni solmi kaikkialla nopeasti suhteita. Hän luki, matkusti ja kävi teattereissa. Hä-

nessä oli jotain erilaista, ei aivan arkista suomalaista. Niinpä hänelle tulivat toimissaan tutuiksi monenlaiset ihmiset aina arkkiaatri Ylppöä myöden.

Lähihistoria kiinnostaa monia nuoriakin ja se, mitä isovanhemmat ovat tehneet. Eräs Karjalan matkojen vetäjä kirjoitti, että naiset kiinnostuvat omasta suvustaan varhemmin kuin miehet.

Monille sota on jättänyt pitkäkestoiset jäljet niin mieleen kuin sydämeenkin. Konkreettinen tuntuma isovanhempien elämään voi vaikuttaa noihin jälkiin monin tavoin. Suvun tuntemus avartaa ja saa ymmärtämään maamme menneisyyttä. Sen olen saanut huomata, kun olen löytänyt tietoa suvun jäsenten elämänvaiheista.

Näin on avautunut Suomen mennyt historiakin ihan uudella tavalla ja se on saanut uusia merkityksiä, koskettavuutta ja konkretiaa, jota historialta myös kaippaa.

(Anders)
B. Antti, synt. 10/2 1834, kuoli 4/12 1907, vihitty 22/7 1855 Anna Kaaprielint. Vigeliuksen kanssa, synt. 6/3 1837, kuoli 14/9 1899; lapset:

Tämä tieto johti lopulta minut Irja Laamasen Wegelius-suvun jäljille

VIII. Anna (Wegelius) Ikonen.
S. 6.3.1837. K. 14.9.1899 Tohmajärvi.
Puoliso 1855 Antti Ikonen.
S. 1834. K. 4.12.1907 Tohmajärvi. Talollinen.

Wegelius sukukirjassa oleva tieto.

Panssarilaiva Väinämöisellä vierailijoita. Erkki Saastamoinen kolmas oikealta. Kiitoskortti opastetuilta.

Laivastossa, puolustusvoimissa 10-vuotta palvellut Erkki Saastamoinen kuvassa kolmas oikealta. Tuohon aikaan sisältyi kruunajaiset Englannissa 1937. Isäni osallistui Suomen laivaston kera juhllallisuuksiin.

Kirjoittaja: Irja Laamanen

B&B LA PANNETERRIE

Entinen viinitila ja mylly joka sijoittuu keskelle Bordeaux`n kuuluisimpia viinitiloja, La Panneterie bed&breakfast on perheemme päätalon itsenäinen sivurakennus omalla sisäänkäynnillä. Se sisältää suuren parihuoneen, tuplahuoneen sekä tilavan kylpyhuoneen. Rakennusonhistoriallisen vanhassa kivitälössä ja sen avarissa huoneissa on vaalea ja pehmeä sisustus sekä mukavat sängyt.

Tämä kohde sopii niin yksin matkustavalle, pariskunnille kuin perheille. Sijainti on Entre-Deux-Mers`in alueella, ajomatkaa Saint-Emilionista on 20 min, Bordeaux`sta 35 min ja tunti Atlantilta. Muutamassa päivässä ehtii jo nähdä ja kokea paljon.

Hinnat

Parihuoneenhinta on 80 €/yö, enintään kaksihenkilöä. Tuplahuoneen hinta on 25 €/yö/henkilö. Molempiin hintoihin kuuluu ranskalainen aamupala. Annamme mielellämme lisätietoja ja otammevarauksia vastaan sähköpostitse ja puhelimitse, enemmän tietoja saa facebook-sivuiltamme (<https://www.facebook.com/lapanneterie>) tai osoitteessa: <http://www.bedandbreakfast.com/france-espiet-lapanneteriebb-details.html>.

Haluamme tarjota asiakkaillemme ensiluokkaista mukavuutta ja huolenpitoa sekä ikimuistoisia elämyksiä.

Emma Hall, 33420 ESPIET FRANCE

TEL +33 (0)6 85 18 12 46 CONTACT@LA-PANNETERIE.COM

Kuva La Panneterie bed&breakfast on päätalon itsenäinen sivurakennus omalla sisäänkäynnillä.

ETSIMME SEURAAVAN SUKUKOKOUKSEN PITOPAIKKAA

Ehdotuksia seuraavan sukukokouksen pitopaikasta voi lähettää hallitukselle s-postilla : suku.wegelius@netti.fi

Tiedoksi ja toimenpiteitä varten!

Hallitus tarjoaa koko kirjasarjan hintaan €30 käsittäen Wegelius sukukirjan täydennysosineen (4 kirjaa). Kirjojen tilaukset: sippolajoukomatti@gmail.com tai puhelu Matti Sippolalle tai suku.wegelius@netti.fi

Tiedoksi jäsenmaksuista

Jäsenmaksuja on takautuvilta vuosilta maksamatta. Suku-lehteä ei pystytä painattamaan ja lähettämään ellei jäsenmaksutuloja kerry. Olkaa niin ystävällisiä ja suorittakaa maksut ajoissa!

Jäsenmaksu vuodelle 2015:

** henkilöjäsen 30 euroa*

** perhe 40 euroa*

ETUSIVU	SUKUTUTKIMUS	SUKUSEURA	HAUTAKAPPELI	TIEDOTUSLEHTI	JULKAISUT	AJANKOHTAISTA
---------	--------------	-----------	--------------	---------------	-----------	---------------

SUKUSEURA WEGELIUS

SLÄKTFÖRENINGEN FAMILY SOCIETY - 1976

TERVETULOA!

Wegelius-suku potveutuu ilmajoella Seinäjoen kylässä sijainneesta Uppalan talosta. Kantaisänä pidetään Uppalan haltijaa Jaakko Eerikinpoika (Jakob Eriksson) Uppaa, joka eli 1600-luvulla. Jaakon ja hänen poikansa Tuomaan lapsista useat jäivät lähialueille jatkamaan maanviljelystä. Kaksi Tuomaan pojista lähti opintielle, heidän jälkeläisistään ovat suurimpina ryhminä Wegelius- ja Vuorjoki-nimiset.

YHTEYSTIEDOT

[suku.wegelius\(at\)netti.fi](mailto:suku.wegelius(at)netti.fi)

Puheenjohtaja
Matti Sippola
Puh. 050 5770 690 (iltaisin)
[sippolajoukomatti\(at\)gmail.com](mailto:sippolajoukomatti(at)gmail.com)

Sukuseuran verkkosivut <http://wegelius.net>

Sukuseuran hallitus 2013-2015

Matti Sippola, puheenjohtaja
050 5770 690 (iltaisin)
[sippolajoukomatti\(at\)gmail.com](mailto:sippolajoukomatti(at)gmail.com)

Kristiina Laurila, sihteeri
[kristiina.laurila\(at\)welho.com](mailto:kristiina.laurila(at)welho.com)

Lotta Wegelius, taloudenhoitaja
[lotta.wegelius\(at\)fimnet.fi](mailto:lotta.wegelius(at)fimnet.fi)
[lilltax\(at\)gmail.com](mailto:lilltax(at)gmail.com)

Irja Laamanen, päätoimittaja
[irja.laamanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:irja.laamanen(at)kolumbus.fi)

Gunilla Jansson, jäsen
[gunilla.jansson\(at\)novia.fi](mailto:gunilla.jansson(at)novia.fi)

Tellervo Leinonen, jäsen
[tellervo.leinonen\(at\)kotiposti.net](mailto:tellervo.leinonen(at)kotiposti.net)

Marja Rysti, jäsen
[maria.rysti\(at\)espoo.fi](mailto:maria.rysti(at)espoo.fi)

Helena Valvanne-Tommila, jäsen
[helena.valvanne-tommila\(at\)fcg.fi](mailto:helena.valvanne-tommila(at)fcg.fi)

Yhteyden hallituksen jäseniin saa myös:

[suku.wegelius\(at\)netti.fi](mailto:suku.wegelius(at)netti.fi)

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer		FI60 8000 2205 5646 35		L/C	
Saaja Mottagare		Wegelius Sukuseura Släktförening			
TILISIIRTO, GIRERING	Maksajan nimi ja osoite Betaltarens namn och adress	Jäsenmaksu/Medlemsavgift 2015 Henkilöjäsen/enskild medlem: € 30 Perhe/Familj: € 40			
	Allkirjoitus Underskrift	Viltenumero Ref. nr			
Tilitä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag	02.01.2015	Euro	€	

Maksu välitetään sopivalle maksujärvallyksen ohjelmalla mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angett.